

CAT

18es JORNADES ANTONI VARÉS
Girona, del 20 al 23 de novembre de 2024

Mari Massafont Costas, 1951

ESPAIS

Ponències i comunicacions

Palau de Congressos de Girona

Tallers

Arxiu Municipal de Girona

Les ponències i comunicacions tenen traducció simultània a català, castellà i anglès. A l'horari s'indica l'idioma original de les presentacions.

Més informació:

PROGAMA

Dijous 21 de novembre

DE 10 A 14 H

BLOC 1: TECNOLOGIA

PONÈNCIES

Una imatge del futur: l'impacte de la IA generativa en la fotografia, els arxius i l'autenticitat
EMANUELE FRONTONI (ENG)

Descripció automatitzada en fons d'imatges mitjançant la IA
HRVOJE STANČIĆ (ENG)

De la Fotografia al Deepfake: com les metadades de la imatge poden ajudar els arxivers a identificar imatges generades per IA i a determinar-ne la procedència
JESSICA BUSHEY (ENG)

COMUNICACIONS

Indexació automàtica de fotografies en un departament de comunicació: el cas de l'Institut Municipal de Museus de Barcelona
ENRIC ZAPATERO, XAVIER GUMÀ, FRANCESC NET, LLUÍS GÓMEZ, MARC FOLIA (CAT)

Una nova dimensió per al patrimoni audiovisual: la digitalització en 3D d'objectes de pre-cinema a EUreka3D

VALENTINA BACHI, JOHN BALEAN, DREW BAKER, ANTONELLA FRESA, DAVID IGLÉSIAS, MARINOS IOANNIDES, IGNACIO LAMATA, HELENA NOGUÉ, PANAYIOTIS PANAYIOTOU, JOLAN WUYTS (ENG)

Anàlisi de processos de fotogrametria amb eines tradicionals i IA per a reproducció de patrimoni cultural
JANA MOYÉS GUÀRDIA, BEATRIZ MARTÍNEZ NAVARRO (CAT)

Preservant el futur: models 3D amb CNC a partir de captures fotogramètriques de cadirats de cor gòtics
CARLES PÀMIES SAURET (ESP)

Descomponent l'objecte fotogràfic: catalogació per al web semàntic
ELENA GILI SAMPOL (ESP)

DE 15 A 18 H

BLOC 2: CIUTADANIA

PONÈNCIES

Story-seeing: mètodes per a crear impacte visual en la promoció de col·leccions fotogràfiques
JOHN BALEAN (ENG)

COMUNICACIONS

Eines innovadores i activitats impulsades per la comunitat: nous enfocaments per abordar el biaix en les col·leccions de fotografia colonial digital
ROBERTA PIREDDU, SOFIE TAES, FREDERIK TRUYEN (ENG)

Comissariat de l'exposició impulsada per la comunitat, "We Birthed the Movement: Les protestes pel PCB al Warren County, 1978-1982."
STEPHEN J. FLETCHER (ENG)

Arxius fotogràfics disciplinaris: els arxius antropològics del segle XX custodiats per institucions oficials públiques al segle XXI
ZENaida OSORIO (ESP)

L'Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya (AEFC): una memòria gràfica de la vida quotidiana amb finalitats de recerca

LAURA DONADEO NAVALÓN, ALEXANDRA LÓPEZ PÉREZ, MARÍA ALEJANDRA DOMÍNGUEZ INFANTES (ESP)

As Portas de Macaronesia

GERMÁN SANTANA PÉREZ, GABRIEL BETANCOR QUINTANA (ESP)

La relació de l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona amb la ciutadania. L'AFB, un lloc on hi passen coses
OLEGUER BENAIGES XIRINACHS (CAT)

Una finestra oberta al passat: la difusió de l'Arxiu d'Imatge i So de Menorca

ESPERANÇA PALLICER PONS, JOANA M. GARAU SOBRINO, MARGALIDA LÓPEZ GUAL DE TORRELLA, MAGDA TIMONER PELEGRÍ (CAT)

Vida i festa del nostre barri. L'Eixample de Cambrils
PEDRO OTIÑA HERMOSO (CAT)

Divendres 22 de novembre

DE 9 A 14 H

BLOC 3: PATRIMONI I MODELS DE NEGOCI

PONÈNCIES

Potenciar els Arxius Alinari: una estratègia empresarial per a una gestió accessible i sostenible del patrimoni públic

RITA SCARTONI (ENG)

TAULA RODONA

Els arxius fotogràfics com a font de negoci
RITA SCARTONI (Alinari Foundation), JOHN BALEAN (TopFoto), SERGI GRINÓ (Album), FRANK NIKOLAUS GOLOMB (United Archives GmbH)
Moderadora: FINA NAVARRETE (CRDI)

COMUNICACIONS

Imagina: el portal de difusió d'imatges de la Xarxa d'Arxius Municipals

PATRÍCIA ÀLVAREZ, RAFAEL GINEBRA, PERE PASTALLÉ, JAUME E. ZAMORA (CAT)

La irrupció de les fotografies als platós de televisió: innovació en la narrativa audiovisual d'un programa d'actualitat diari. El cas del "Tot es mou"
MÒNICA BECHINI TRISTANY (CAT)

Del custodialisme a la intervenció en la creació: un canvi de paradigma en la gestió audiovisual dels Arxius Històrics de la Unió Europea
JUAN ALONSO FERNÁNDEZ (ESP)

La marca "Jalón Ángel"
PILAR IRALA HORTAL (ESP)

Mallorca. DAFO de la situació del patrimoni fotogràfic local
MARIA JOSÉ MULET-GUTIÉRREZ, JUAN-CARLOS OLIVER TORELLÓ, IRIA GÁMEZ (ESP)

Les estratègies de desenvolupament d'un important conjunt de fons fotogràfics: El cas de l'Arxiu Comarcal del Berguedà (2000-2020)
XAVIER PEDRALS COSTA (CAT)

El Fons del Laboratori de Fonètica Dr. Joan Julià-Muné i el Fons Evill, dos estudis de cas per conèixer el fons audiovisual de la Universitat de Lleida
ARIADNA LANG MUNTADA JUNCÀ, PEPITA RAVEN-TÓS PAJARES, JOSEP BALLBER BOTEY (CAT)

La Panasonic de Celrà (1975-2004): un exemple de tractament d'un fons d'imatges d'una empresa
DAVID CASTAÑEDA MASSAGUER, JOAN FERRER I GODOY (CAT)

Arquitectura Palpitant. Un edifici visual construït des de l'Arxiu
RICARD MARTÍNEZ TERUEL (CAT)

INTRAMURS. Intervenció Visual a la Casa de l'Ardiaca
JORDI SERCHS SERRA, RICARD MARTÍNEZ TERUEL (CAT)

DE 15 A 18 H

BLOC 4: CONSERVACIÓ – MEMORIAL ÁNGEL FUENTES

PONÈNCIES

Cap a la preservació sostenible. Canvis en el plantejament i els criteris de conservació preventiva en el context del canvi climàtic
CLAUDIO OGASS BILBAO (ESP)

COMUNICACIONS

Equilibrant eficiència i qualitat: la digitalització massiva de col·leccions de plaques de vidre per meemoo, Institut Flamenc d'Arxius
AXELLE VANMAELE, LOES NIJSMANS (ENG)

"Old Slavonian Oak Forest" de Franjo Körner: revisitant el paper dels negatius de vidre a Croàcia
DARIJA KUCHARIC (ENG)

"Mirall de memòria". Processos fotogràfics pioners al Reus del segle XIX. Daguerreotips, ambrotips i ferrotips de l'Arxiu Municipal de Reus
ELISENDA CRISTIÀ BALSELLS (CAT)

Aplicació de consolidants en exemplars fotogràfics amb pèrdua d'estabilitat fisicoquímica. Estudi i tractament de l'Orla de la Facultat de Medicina de Barcelona, 1893. Museu d'Història d'Artés
M. CARMÉ BALLIU BADIA, LLUM CUBELLS MARCH (CAT)

Conservació integral de negatius sobre plaques de vidre
MARIBEL AMANDA CHAMORRO RIVERA (ESP)

El fons Dufaycolor d'Alsina Munné a l'IEFC. Un procés a color de pantalla singular
MERCÈ FERRERO PEDROSA, BELÉN GARCÍA MUÑOZ, OLÍMPIA GÓMEZ MARZO (CAT)

CONFERÈNCIA DE CLAUSURA

Una nova mirada a la Història de la Fotografia en temps d'Intel·ligència Artificial i cultura postmoderna
BERNARDO RIEGO AMÉZAGA (ESP)

TALLERS

TALLER 1

20 de novembre

De 10 a 14 h i de 15 a 17 h

Automatització de la descripció de les col·leccions d'imatges mitjançant IA
Formador: Hrvoje Stancic
Idioma: anglès

TALLER 2

23 de novembre

De 9 a 15 h

La descripció de la imatge fotogràfica i audiovisual
Formadors: Fina Navarrete, Cristina Feixas, Pau Saavedra
Idioma: castellà

BIOGRAFIES DELS PONENTS I RESUMS DE LES PONÈNCIES

EMANUELE FRONTONI

És Catedràtic d'Informàtica a la Universitat de Macerata i Co-Director del VRAI Vision Robotics & Artificial Intelligence Lab. És investigador afiliat a l'Institut Italià de Tecnologia (IIT) a Gènova, Itàlia. Des de 2022, és el Director Científic del Centre d'Investigació Científica i Innovació Tecnològica en l'Àmbit Neurològic NemoLab a l'Hospital Niguarda a Milà, Itàlia.

Els seus interessos de recerca inclouen la visió per ordinador i la intel·ligència artificial amb aplicacions en robòtica, anàlisi de vídeo, anàlisi de comportament humà, realitat augmentada i humanitats digitals. És autor de més de 300 articles internacionals i col·labora amb nombroses empreses nacionals i internacionals en activitats de transferència de tecnologia i innovació. Des de 2021, ha estat inclòs a la llista anual dels "entre el 2% dels científics més citats del món", elaborada per la Universitat de Stanford i Elsevier.

Una imatge del futur: l'impacte de la IA generativa en la fotografia, els arxius i l'autenticitat

Aquest article ofereix una exploració de la relació entre les capacitats cognitives humanes i la precisió algorísmica, destacant el potencial col·lectiu per millorar la presa de decisions en diverses disciplines, incloent-hi les humanitats digitals (DH) i les ciències arxivístiques, augmentant la intel·ligència col·lectiva dels sistemes humans-algorísmics.

S'examina críticament el paper de la Intel·ligència Artificial Generativa (GenAI) en les humanitats digitals avançades, amb especial atenció als arxius

multimèdia i l'autenticitat. El capítol del cas d'estudi se centra en la interacció entre arxius d'imatges i la intel·ligència artificial (IA), explorant com els arxius digitals poden impulsar avenços en IA i com GenAI pot millorar la preservació i l'anàlisi de materials arxivístics, introduint el potencial dels bessons digitals en les ciències ambientals i els espais 3D. Es discuteix la rellevància dels estàndards i la interoperabilitat com a aspectes crucials per a la integració de tecnologies en diferents àmbits.

HRVOJE STANČIĆ

És professor titular i catedràtic de Ciències Arxivístiques i de Documentació al Departament de Ciències de la Informació i la Comunicació, així com vicedegà d'Organització i Desenvolupament a la Facultat d'Humanitats i Ciències Socials de la Universitat de Zagreb, Croàcia. Va ser director de l'equip europeu del projecte InterPARES Trust (2013-2019). Actualment és membre del Comitè Executiu del projecte

InterPARES Trust AI (2021-2026). Ha publicat més de 80 articles científics i professionals i ha fet presentacions a nombroses conferències (bibliografia completa disponible a: <https://www.croris.hr/crosbi/searchByContext/2/5227>). És membre de la junta de la Societat Croata d'Arxius i president del comitè tècnic per al desenvolupament de l'ISO/TC 307 a l'Institut Croat de Normalització. A l'octubre de 2021, va rebre la medalla de bronze a la 19a Exposició Internacional d'Innovació ARCA 2021, i a l'octubre de 2022 va rebre la medalla de plata a la 20a Exposició Internacional d'Innovació ARCA 2022. És membre afiliat del Centre per a l'Estudi Internacional de Registres Contemporanis i Arxius (CISCRA), Vancouver, Canadà, i professor visitant a la Universitat de la Sorbona, Abu Dhabi, EAU.

Descripció automatitzada en fons d'imatge mitjançant la IA

Les galeries, biblioteques, arxius i museus (GLAM) conserven col·leccions d'imatges, digitalitzades o nascudes digitals. Els usuaris estan acostumats, no només a accedir a materials en línia, sinó també a esperar que aquests es puguin cercar. La descripció de grans col·leccions d'imatges digitalitzades requereix molt de temps. Una tasca tan repetitiva i que re-

quereix tant de temps és un excel·lent exemple de com es pot aplicar la intel·ligència artificial (IA) en l'automatització d'algunes tasques. L'enquesta realitzada com a part del projecte de recerca InterPARES Trust AI mostra que els enquestats van identificar les tasques d'afegir, recopilar i extraure metadades com les millors candidates a l'automatització (aplicació de la IA). Utilitzant un flux de treball de desenvolupament (Development Workflow) d'una solució d'aprenentatge automàtic (Machine Learning), aquest text mostra com les institucions GLAM poden preparar, és a dir, etiquetar imatges i utilitzar-les per entrenar el seu propi model d'IA amb la finalitat d'automatitzar la descripció de les col·leccions d'imatges. El document també parla de la detecció del biaix inherent a una col·lecció d'imatges. Finalment, es subratlla la necessitat de crear paradades, les dades sobre el procés de desenvolupament del model d'IA.

JESSICA BUSHEY

És doctora i professora adjunta a la San José State University a Califòrnia, EUA. Imparteix cursos de grau sobre Serveis de Referència i Informació en Arxius i sobre Gestió de la Preservació en Arxius. La Dra. Bushey és la presidenta del Grup de Referència i Accés del Projecte InterPARES Trust d'Intel·ligència Artificial (IA), i lidera dos estudis sobre l'augment de l'accés als arxius amb IA i les imatges ge-

nerades per IA com a format de document emergent. Els seus altres interessos de recerca inclouen les disrupcions tecnològiques en la pràctica fotogràfica i els enfocaments participatius per co-crear arxius amb les comunitats.

De la Fotografia al Deepfake: com les metadades de la imatge poden ajudar els arxivers a identificar imatges generades per IA i a determinar-ne la procedència

La proliferació d'imatges generades per IA està canviant la manera en què les persones creen, utilitzen i pensen sobre les imatges digitals. Les imatges generades per IA presenten oportunitats i riscos sense precedents a causa de la facilitat i la velocitat de la seva creació i la qualitat realista de les imatges. Si bé les imatges en si mateixes no són necessàriament problemàtiques, la seva difusió i ús sense etiquetatge precís i/o metadades poden enganyar les audiències i enfosquir el context de la seva creació. Amb el temps, les institucions arxivístiques adquiriran fons que inclouran imatges generades per IA. Quins enfocaments poden adoptar els arxivers per assegurar que la procedència i la confiança dels fons arxivís-

tics en l'era de la IA es puguin establir i preservar a llarg termini? L'autor demostra com la diplomàtica arxivística pot ajudar els arxivers a identificar les característiques de les imatges generades per IA que cal capturar, gestionar i preservar per garantir la seva fiabilitat com a registres històrics.

Aquest article presenta una investigació sobre les imatges generades per IA que s'està duent a terme sota els auspicis del InterPARES Trust AI Project (2021–2026), específicament el paper de les metadades d'imatges digitals per establir la procedència i mantenir l'autenticitat i la fiabilitat a través de sistemes i al llarg del temps. L'autora discuteix iniciatives recents de la indústria dels mitjans dirigides a integrar metadades de procedència segures per a imatges nascudes digitals i establir mecanismes per identificar i gestionar imatges generades per IA difoses en línia.

JOHN BALEAN

És el Director d'Operacions de Topfoto; President de PICSEL (una societat de gestió col·lectiva de drets fotogràfics al Regne Unit); Consultor a PhotoConsortium (treballant en EUreka3D, un projecte finançat per la UE relacionat amb la digitalització 3D del patrimoni cultural); editor de la Guia ICA PAAG: *Normes per a la Descripció de Documents fotogràfics i Audiovisuals*. Des de 1996 treballa a Topfo-

to, un arxiu fotogràfic privat i agència de llicències comercials. Les seves col·leccions físiques contenen uns 5 milions d'imatges, més de 500.000 de les quals han estat digitalitzades i documentades. A Topfoto, ha estat coordinador de projectes per a 4 projectes finançats per la UE i ha estat implicat en nombrosos projectes interns, incloent-hi una subvenció finançada pel Regne Unit per traslladar l'arxiu durant la pandèmia de la Covid el 2020. Sovint fa presentacions sobre diferents aspectes de les col·leccions de TopFoto i per a audiències diverses, principalment en el context de presentacions i sensibilització dels clients.

Story-seeing: mètodes per a crear impacte visual en la promoció de col·leccions fotogràfiques

Pot ser més desconcertant per a un nadiu digital del segle XXI afirmar amb valentia que la presentació de diapositives s'ha mantingut relativament sense canvis durant 400 anys? Per a aquells que estem immersos en arxius visuals, les arrels en la presentació de diapositives es remunten als espectacles de la llanterna màgica del segle XVII, que van educar i divertir el públic amb una sèrie d'imatges projectades, mostrades d'una en una i de tant en tant intercalades amb text. Amb la invenció de la fotografia, el poder

de la imatge fixa es va lliurar a les masses en forma de presentació de diapositives. Des d'aleshores ha estat un puntal, però podem reviure en l'ara omnipresent presentació digital les impressionants peces del segle XVII?

En aquest article, descriu la meua experiència en la gestió, el context i la creació d'impacte visual en presentar les col·leccions de Topfoto a una varietat de públics.

RITA SCARTONI

Es va llicenciar en Història de l'Art a Florència el 1989 i va treballar durant més de vint anys en el camp dels arxius fotogràfics, ocupant-se de la catalogació, projectes educatius, exposicions i gestió de drets d'autor. Va col·laborar amb importants bancs d'imatges (Scala Group) i editorials italianes (Grup Sole 24 Ore, Arnoldo Mondadori). Des del 1998 fins al 2020, va treballar a Fratelli Alinari I.D.E.A.

S.p.A. com a Gerent de Llicències i Projectes. Des del 2020, és la cap del Departament de Llicències i Projectes de la Fondazione Alinari per la Fotografia, el nou organisme creat a Florència per la Regió de la Toscana per a la conservació, gestió i posada en valor de les col·leccions fotogràfiques d'Alinari. Està a càrrec de la gestió de drets d'autor i llicències comercials d'imatges propietat d'Alinari i els seus socis a Itàlia i a l'estranger. També supervisa projectes digitals, editorials i d'exposicions, des del concepte fins a l'organització, i comissaria importants projectes d'exposició.

Potenciar els Arxius Alinari: una estratègia empresarial per a una gestió accessible i sostenible del patrimoni públic

L'article se centra en la gestió dels Arxius Alinari, i destaca el complex equilibri entre l'accessibilitat al patrimoni i la sostenibilitat econòmica. Estem tractant amb l'arxiu fotogràfic més antic del món, un patrimoni que es va fer públic el 2019 amb la seva adquisició per part de la Regió de Toscana. La Fundació Alinari per a la Fotografia és l'organisme encarregat de la salvaguarda, la gestió i la promoció

del patrimoni fotogràfic, tant físic com digital.

Els projectes d'estudi sobre la fotografia, les exposicions fotogràfiques i la digitalització del patrimoni, realitzats per assegurar la major accessibilitat al públic, han de coexistir amb les diferents necessitats d'ús i explotació de les imatges. Treballant dins del complex marc de la concessió de llicències d'imatges, la Fundació es compromet a oferir el servei de subministrament d'imatges adequat, ja sigui per a projectes culturals o per a activitats amb finalitats comercials, mantenint sempre un enfocament respectuós cap al contingut fotogràfic.

TAULA RODONA

Els arxius fotogràfics com a font de negoci

El debat té com a objectiu abordar l'explotació econòmica del patrimoni fotogràfic des dels punts de vista dels arxius, siguin aquests de titularitat pública o privada. El creixent interès per la fotografia com a font de coneixement la converteix també en un actiu que pot ser comercialitzat gràcies al reconeixement dels drets patrimonials de les imatges. En aquest espai es debatrà sobre les estratègies comercials que cal implementar per la seva explotació i quin paper tenen aspectes com la digitalització, l'accessibilitat, la gestió de drets i els principals reptes de planteja el futur.

RITA SCARTONI (ALINARI FOUNDATION)

JOHN BALEAN (TOPFOTO)

SERGI GRIÑO (ALBUM)

FRANK NIKOLAUS GOLOMB (UNITED ARCHIVES GMBH)

Moderadora: FINA NAVARRETE (CRDI)

CLAUDIO OGASS

És estudiant de doctorat en Estudis d'Arxius a la Universitat de Liverpool i coordinador del Projecte PCOM-ICA 2023 "Mapejar i Investigar el Canvi Climàtic per protegir els Arxius". A més, és el coordinador de l'Àrea d'Investigació del Grup de Treball del Canvi Climàtic del Consell Internacional d'Arxius (ICA-Climate Change Working Group). Actualment, és professor del mòdul "Pensament Arxivístic Llatinoameri-

cà" al Diploma en Arxivística de la Universitat de Xile i l'Arxiu Nacional (Xile). També és membre del Centre d'Estudis d'Arxius de la Universitat de Liverpool (LUCAS) i de l'Assemblea d'Arxiviers de Xile (ASARCH).

Cap a la preservació sostenible. Canvis en el plantejament i els criteris de conservació preventiva en el context del canvi climàtic

El canvi climàtic és la principal amenaça per als arxius i els documents arreu del món. Per aquest motiu, diversos arxiviers han dirigit la seva mirada a aquest fenomen, elaborant crides, idees i projectes per avançar en la seva comprensió, mitigació, adaptació i documentació. En aquest context, l'objectiu d'aquest escrit és sensibilitzar la comunitat arxivística sobre la nostra nova missió professional al segle XXI: preservar no només els arxius, sinó conservar el medi ambient i la vida útil del planeta per a les futures generacions. Per això, es realitzen tres accions: primer, es presenta una revisió de la literatura arxivística actual per destacar les diferents àrees temàtiques i els seus autors. Segon, s'exposen els resultats d'una enquesta de diagnòstic i d'una avaluació de plans d'emergència i, a més, s'ofereixen recomanacions sostenibles des

d'Amèrica Llatina realitzades dins del projecte Mapejar e Investigar el Cambio Climático para Proteger Archivos. Finalment, es proposa una breu agenda de recerca-acció per estimular nous estudis amb orientació pràctica i així avançar cap a la creació d'arxius verds i ecològics, adaptats i resilents al canvi climàtic. La motivació principal és evitar que la pèrdua i la destrucció del patrimoni documental sigui una constant a l'Antropocè.

BERNARDO RIEGO

És actualment investigador de l'Institut de Cultura i Tecnologia de la Universitat Carlos III de Madrid. Doctor en Història Contemporània des de 1998, s'ha especialitzat en Cultura Visual de la Societat Contemporània atenent als diversos fenòmens socials, tecnològics i culturals.

En aquests moments està centrat en aspectes de l'arqueologia dels mitjans, indagant sobre els orígens de la cultura audiovisual europea.

Aquests aspectes han estat abordats en diversos textos seus, molts dels quals es poden consultar en el seu blog <https://bernardoriego.wordpress.com>.

A la Universitat de Cantàbria, on va treballar fins al setembre de 2023, va ser pioner en la formació en fotografia digital als anys 90, fet que li ha permès tenir una visió no només teòrica, sinó també pràctica i de gestió pública, que va culminar durant el seu càrrec públic al Govern de Cantàbria en Innovació i Desenvolupament Tecnològic (2003-2007), narrat en un llibre recent: *Històries de la fotografia del segle XXI*. Actualment està treballant en alguns dels aspectes relacionats amb la tradició humanística i documental de la Intel·ligència Artificial.

Una nova mirada a la Història de la Fotografia en temps d'Intel·ligència Artificial i cultura postmoderna

És habitual quan emergeix una nova tecnologia, inèdita i disruptiva respecte a les pràctiques anteriors, que apareguin posicions d'admiració i incertesa davant els nous temps que s'obren. Això està passant amb les noves imatges generades per Intel·ligència Artificial. Ens enfrontem a la comprensió d'un fenomen cultural que, amb tota la novetat que suposa,

també es pot entendre com una continuació d'una àmplia tendència en l'ús tècnic de les representacions visuals. En aquesta evolució, no obstant, ha desaparegut l'artifici òptic que fou la base dels orígens de la fotografia i del seu desenvolupament durant el segle XIX i XX. Actualment les xarxes generatives construeixen imatges d'aspecte fotogràfic sense comptar amb intermediacions òptiques.

En aquest text proposem una visió integradora de tot aquest procés des d'una mirada a la història de la fotografia que hauria de contemplar les visions postmodernes en un temps llarg però coherent. Proponem també analitzar les incoherències que encara té aquesta nova tecnologia, la seva socialització accelerada i algunes pràctiques creatives que posen en qüestió la cultura de la veracitat fotogràfica.

Martí Massafont Costals, 1950

Ho organitza:

Amb el suport de:

Hi col·laboren:

ARTE & MEMORIA®

